

مروری بر تبیین عوامل موثر بر موفقیت یا عدم موفقیت قرارداد های عمرانی در پروژه EPC (مهندسی، تدارکات، ساخت)

سید حسام شوشتریان^{*1}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی و مدیریت ساخت، دانشگاه پیام نور کرج، تهران، ایران

پست الکترونیکی:

hesamshoushtarian@gmail.com

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۰۷/۱۶. تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۷/۳۰

چکیده

EPC براساس یک تعریف کلی شامل سه بخش عمده طراحی و مهندسی (engineering)، تامین کالا (procurement) و ساخت (construction) می باشد. در واقع پروسه اداره کردن، تحویل به موقع و هزینه پیش بینی شده می باشد. از ویژگی های عمده اجرای پروژه ها به روش EPC کاهش زمان کلی اجرا و افزایش سود پروژه ها بوده است با توجه به این که امروزه بخش عمده سرمایه هر کشور، به خصوص کشورهای در حال توسعه به پروژه های عمرانی و زیربنایی آن اختصاص دارد و یکی از عوامل رشد و توسعه اقتصادی هر جامعه موفقیت در اجرای پروژه های عمرانی آن محسوب می گردد. موفقیت یک پروژه از بزرگترین و مهمترین اهداف و دغدغه های مدیران و کلیه افراد درگیر در یک پروژه می باشد که به نوعی وحدت بخش تلاش و کوشش تمام اعضای تیم پروژه است. بررسی عوامل موفقیت و یا عدم موفقیت در یک پروژه در پروژه های عمرانی به دلیل ماهیت پویا و متغیر صنعت ساخت در مراحل مختلف اجرای پروژه از حساسیت بیشتری برخوردار است. لذا بررسی مزایا و معایب قراردادهای عمرانی و انطباق آن با شرایط پروژه قبل از گزینش آن، اهمیت ویژه ای دارد. تاثیر مستقیم نوع قرارداد بر میزان موفقیت و یا شکست هر پروژه امری واضح است که با مطالعه و تحقیق مناسب قبل از عقد قرارداد می توان از تاثیر مثبت آن بهره برد. این مقاله مروری بر تحقیقات انجام شده در این موضوع را هدف قرار داده است.

کلمات کلیدی: موفقیت، عدم موفقیت، قراردادهای عمرانی، پروژه